

ער:

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

עין משפט
נר מצוה

סמכות הש"ס

(א) ויבנות: ס' לקמן
(ב) ויבנות: ס' לקמן
(ג) ויבנות: ס' לקמן
(ד) ויבנות: ס' לקמן
(ה) ויבנות: ס' לקמן
(ו) ויבנות: ס' לקמן
(ז) ויבנות: ס' לקמן
(ח) ויבנות: ס' לקמן
(ט) ויבנות: ס' לקמן
(י) ויבנות: ס' לקמן
(יא) ויבנות: ס' לקמן
(יב) ויבנות: ס' לקמן
(יג) ויבנות: ס' לקמן
(יד) ויבנות: ס' לקמן
(טו) ויבנות: ס' לקמן
(טז) ויבנות: ס' לקמן
(יז) ויבנות: ס' לקמן
(יח) ויבנות: ס' לקמן
(יט) ויבנות: ס' לקמן
(כ) ויבנות: ס' לקמן
(כא) ויבנות: ס' לקמן
(כב) ויבנות: ס' לקמן
(כג) ויבנות: ס' לקמן
(כד) ויבנות: ס' לקמן
(כה) ויבנות: ס' לקמן
(כו) ויבנות: ס' לקמן
(כז) ויבנות: ס' לקמן
(כח) ויבנות: ס' לקמן
(כט) ויבנות: ס' לקמן
(ל) ויבנות: ס' לקמן

תורה אור השלש
1. לא יבא ממזר בקהל
2. גם דור עשירי לא יבא
3. לך בקהל: דברים כג ג

הנהגות הב"ח
(א) י"ח ד"ה ממזר וכו'
מיתוס ב"ד הס"ד:

מוסף תוספות
א. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
ב. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
ג. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
ד. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
ה. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
ו. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
ז. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
ח. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
ט. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
י. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
יא. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
יב. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
יג. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
יד. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
טו. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
טז. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
יז. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
יח. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
יט. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.
כ. דמיון אהא דמצי
לפיפוק. ת"י במהרה"א.

הכי קאמר. כלומר לעולם ר' יהודה חגר כהונה קלא דשמע
לית למ"ק דלדריי דה וואי בקהל ודקאמרת קהל כהונה הוא דכח
אסור בגיורת ואפי' פחותה מבת ג' שנים דלאו כהונה היא ואין
שם משום חשש זנות דכתיב (יחזקאל מד) כי אם בתולות מורע בית
ישראל: ודלא כר"ם. דלמך לקמן
בפירוק (דף עה). גיורת פחותה מבת
ג' כשירה לכהונה. ור"ק כל האסורין
לכא בקהל כהונה ומאי ניהו דמרי
האי כללא יתר על הראשונים שאסורין
בקהל ישראל גיורת שפחותה מבת
שלוש שנים וכ"ש ימירה על בת שלש
שנים מותרין הנך אסורין גיורות
וממזרים וגמיי ושמוקי לכא
זה בזה: ועוקמה בזה שלש. ולא
בפחות וימא דפחותה מותרת לכהן
וכה לא איירי: א"כ. דכר"ם
מיתוקמא דפחותה מותרת לכהונה
והוא לא התייב לכא בממזרת אלא
האסורין לכא כהונה הוי משמע האי
דפחותה אית ליה דאסורה לממזר:
מלידה סברה. תשובתו מוכנת
לדיו: אסורין לכא זה בזה. בתמיה
היא בממזר וממזר זה והרי גיורת
וכי דיון דקהל גרים לאו קהל הוא
לא שנה פחותה ל"ש ימירה ועל כרחיך
מנא דין מדשרי ימירה על בת
שלש לממזר ש"מ אית ליה קהל גרים
לא איקרי קהל: וכללא הוא. בתמיה
דכל האסורין לכהן מותרין לממזר:
ופו סא מוסר אסור. מדלא התייב
לכא בממזר: אלא האסורות לכהנים
הא המותר בקהל כהונה אסור
בממזר: וסרי גר כו'. כיון דלית
ליה קהל גרים לא איקרי קהל: אלא
אמר רב נתן. לא תימנא כל האסורין
דקמיי לך אלמנה לכ"ג ומיקשי לך
גר מדקדקא אלא הי"ק ח"ק כל שנה
אסורה לכהונה ומאי ניהו דמוסיף
האי כללא על האסורין ישראל גר
שנשא גיורת וכו' אלעזר בן יעקב
דלמך במתני' (לקמן דף עה). גר שנשא
גיורת בת פסולה לכהונה מותרת
לכא זה בזה וידינו גר מותר
בממזר וממזר זו דלילו בנר שנשא
ישראלית לא מצינא לאוקמה דמאן
שמעת ליה דלמך כהן אסור לישא
בת ר' יהודה דלמך במתני' (שם) בת
גר זכר כנת חלל זכר ומדסיפא ר'
יהודה דקמיי ר' יהודה אסור רישא
לאו ר' יהודה להכי מוקמי לה כר"ם
כן יעקב ושמועיה ר' יהודה לת"ק דלית
ליה קהל גרים לא איקרי קהל ופליגי
עליה: כר' דוסאסא כר' יהודה.
ס"ל למנא דין דלמך (שם) בנות
ישראל מקוה טהרה לחללי: ופו סא
המוסר. לישא כהן בתו אסור לכא
באסורין: וסרי גר שנשא כס ישראל
כו'. ומותר לכהן בממזרים דהא אמר
קהל גרים לאו קהל הוא: ממזר
מאחוסו. כריתות: ממזר מאשש

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה
אמאי נינהו גיורת פחותה מבת שלש שנים
ויום אחד ודלא כר"ם שמעון בן יוחי מותרין
לכא זה בזה ונוקמה בבת שלש שנים ויום
אחד ואפי' ל' שמעון בן יוחי א"כ מצידיה
תברה אלא מעמא דבת שלש שנים ויום
אחד הא פחותה מבת שלש שנים ויום אחד
דמותרת לבא בקהל כהונה אסורה לכא זה
בזה הרי פחותה מבת שלש שנים ויום אחד
לר"ש בן יוחי דמותרת לבא בקהל כהונה
ומותרת לבא זה בזה וכללא הוא דכל
האסורים לבא בקהל כהונה מותרין לבא זה
בזה ודרי אלמנה גרושה וחללה וזונה
ראסורים לבא בקהל כהונה ואסורים לבא זה
בזה ותו הא מותר אסור ודרי גר (שמואל
בכנהני) ומותר בממזרת אלא אמר רב נתן
בר הושעיא ה"ק כל שכהן אסור לישא את
בתו ומאי ניהו גר שנשא גיורת וכו' אלעזר
בן יעקב מותרין לבא זה בזה וכללא הוא
דכל שכהן אסור לישא את בתו מותרים
לבא זה בזה הרי חלל שנשא בת ישראל
דכהן אסור לישא בתו ואסורין נמי לבא זה
בזה לא קשיא כר' דוסתאי בן יהודה ודרי
חלל שנשא חללה וכהן אסור לישא בתו
ואסור נמי לבא זה בזה ותו הא מותר אסור
והרי גר שנשא בת ישראל וכהן מותר
לישא אתו ומותרין לבא זה בזה אלא אמר
רב נחמן אמר רבה בר אבבה הכא ממזר
מאחוסו וממזר מאשת איש איכא בינייהו
ת"ק סבר אפי' ממזר מאחוסו נמי הוי ממזר
ור' יהודה סבר מאשת איש הוי ממזר
מאחוסו לא הוי ממזר מאי קמ"ל כר' תנאי
אזוהי ממזר כל שהוא יבלא יבא דברי ר'
עקיבא שמעון התימני אומר כל שחיביין עליו
כרת בידי שמים יהיה לכהן כדבריו ר' יהושע
אומר כל שחיביין עליו מיתת ב"ד אלא
אמר רבא גר עמוני ומואבי איכא בינייהו
והכי קאמר כל האסורים לבא בקהל ומאי
ניהו גר עמוני ומואבי מותרין לבא זה בזה
אי הכי אמאי ר' יהודה אומר ה"ק אע"פ שרבי
יהודה אומר גר בממזר הני מילי גר דראוי
לבא בקהל אבל גר עמוני ומואבי דאין
ראויין לבא בקהל לא תנו רבנן ל"ב
תשע שנים ויום אחד גר עמוני ומואבי
מצרי ואדומי כותרי ונתני חלל וממזר שבאו

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי ניהו גיורת
פחותה ב' וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגר
מותר בממזרות כדפריך לעיל וי"ל דלאו עיקר קושיא היא דפריך
הא תנא ליה רישא אלא עיקריה אהדיך קושיא סמך ר' יהודה
אסור אהיה: ודרי גר דמותר
בכהנת ומותר בממזרת. וא"ת מאי
פריך והרי טעם שהוא מותר לפי
שלא הוזהרו כשרות להישא לפסולים
ולא משום הכשר גר הוא דלעולם
אמרינן דכהן אסור בגיורת ומותר
אסור ר"ל כל שמונת לבא בקהל
מטעם יחוס אסור ליקח ממזרת
וגלח לפרסא הרי גר שנשא בת
ישראל שנהבת מותרת לכהן ומותרת
בממזר כר"ם כן יעקב וכו"ג
פרק כמון:
דת"ק סבר סבור מאחוסו הוי
ממזר. ואם תאמר היכי
משמעם פלוגמיהו ממזרי' ופירש
הקורטקס דה"ק כל הגולדים מאסור
ערוה ממזרים הם ומותרים לכא
זה בזה בני חייבי כריתות כדני חייבי
מיתות ע"כ ולא נהירא דדוקא הוי
לכך פרי' דה"ק א"ל האסורין לכא
בקהל אפילו קידושין און מוספין
בס"י כגון חייבי כריתות מותרין לכא
זה בזה כלומר כל שנה מאסור
כריתות חייבי מיתות דאין קידושין
מוספין בזה כולן מותרין לכא זה
בזה דקסבר יש ממזר מכל דבר דלא
חפסי קידושין: בואי קא משמע לן
תנינא ב' ר' יהושע אומר כל שחיביין
עליו מיתת בית דין. ופירושו כמו
מנינא מדא זימנא דלעילא דלכא שאל
דהוי ליה למינינא התם גבי מילתא
ד' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר
כדבריו וא"ת אמאי אינטינן למיפך
מנינא לפיכך דר' יהודה דר' יהודה
דהא קאמרי דר' יהודה דאין ממזר
אלא מחייבי מיתות ב"ד ובמסכת
יבמות (דף מט.) קאמר לא יגלה כנף
אזניו אפי' כחונסת אביו שהיא כללא
וסמך ליה לא יבא ממזר משמע
שממזר הוי אפי' מחייבי לאון דהא
ר' יהודה נמי דריש קממיס במשנה
תורה וי"ל דר' יהודה סבר התם
דאשחא אז דכמיס בין לא יקח ויין
לא יגלה הוי מותר דהשתא אנוסמ
אביו לא יקח כדכתיב לא יגלה כנף
אביו אשחא מיבעיא וא"כ למידרשיה
ולומר דלא יבא ממזר דוקא מאשח
אביו ולימא הכי מלא יקח עד לא
יגלה דהיינו אשח אביו הוי ממזר
טפי לא הוי ממזר:
ושייחם

סג א מ"י פ"ח מהל'
אסור כהנה ה"ג
סג לאון קהל טושיע
אפי' כ' ו פ"ח:
סג ב מ"י שם ספרי
ה"ל סג לאון קהל
טושיע אפי' כ' ו פ"ח:
וע"ש ב"ב:

מוסף רש"י

אדורה ממזר כל שהוא
באל יבא. כל קורט'
שהיא כללא ואפילו אין לה
כרת. כגון אשחא אביו
וכי' יהודה דהא כללא ואל'
יגלה כנף אביו. ותמנא
קורט' דאין. וכגון טעם
מלמנו דהיי' כללא יגלה כרת
לא דקורט' כלל כרת
ויבנות ס"ו. כל שחיביין
עליו כרת. אלל טעם
מלמנו לא הוי ממזר. ופ"ח
בן תשע שנים ויום
אחד. שאל גר עמוני
ומואבי כר'. דלמךין לכא
קהל מצרי ואדומי. כד
הוי שני' כשה' ופ"ח
ונתני. כלל תתקנן ס"ו
דקסבר סטוס גיורי אריות
הן. חלל. סטיל לכהנה
פסולה. אם כן סגן מן
הסדרה וליה וישראלית
לישא לכהנה שולמית
(בבמות ס"ו).

תוס' ר"י הוקן

נ"ס. ומאי ניהו. דלא איירי
בהו ברישא דמותר. זה
בזה. לישא ממזרת או
שוקות. אי הוי (ובי').
דהני (וכר') ודאי לא אקרי
קהל. בן ט' שנים ויום
אחד. כלומר בן ט'
שלמים ביאות בריא. וכן
בת ג' יום אחד פ"ב ג'
דהניו שלמים (דלקמ')
קצת משנה אחת.
פסולה. לכהנת מן הכהונה
וכן התורה. וליה
ישראלית מלינשא לכהן.
כל שזרעו פסול. שנקצת
דורע פסול אפי' שקצת
כשר. כגון גר עמוני
ומואבי שזרעו פסולים
ונקצתו כשרות. ופ"ח.
אשחא בביאות ובהא פליג
עליה רש"י. וכל שאין
דורע פסול. כלל. כגון
מצרי שני שזרעו הוא דור
שלישי הוא אינו פסול
אשחא בביאות ובהא פליג
ר' יוסי אהיק.
איורי צ"ל שזרעו קצת
בשנה אחת

